

Jaszczurka

Symbolika jaszczurki odwołuje się do jej wyjątkowej cechy, jaką jest podobnie jak u węży, coroczne zrzucanie skóry. Wiąże się to ze swoistym odrodzeniem, zmartwychwstaniem, władaniem nad śmiercią. Dlatego to właśnie jaszczurka w naszej baśni znała tajniki ożywiania swoich potomków, korzystając przy tym z dobrodziejstw lasu.

W wyobrażeniach ludowych jaszczurki i węże wiązane są ze smokami, chodzącymi na dwóch bądź na czterech łapach. Co ciekawe, podobne motywy znaleźć możemy także w literaturze innych krajów. Tak jak w naszej historii jaszczurka ratuje swoje dzieci cudownym zielskiem, tak w baśni Braci Grimm pt.: „Trzy węzowe liście” – wąż wskrzesza innego gada, pociętego przez wygnańca na trzy części. Bracia Grimm, niemieccy pisarze, zbierali opowieści wędrując po wioskach i rozmawiając ze starszymi ludźmi.

Zastanawiające, w jaki sposób ta bogata symbolicznie historia przedostała się w różne miejsca, zachowując ten sam, magiczny sens.

Las

Jeśli przyjrzymy się tradycjom i zwyczajom z całego świata, zauważymy spójność kalendarza obrzędowego z dorocznym cyklem na ziemi. Momenty graniczne i czas ważniejszych obrzędów związane były z obserwacją zamierania i odradzania się przyrody. Spójność z naturą i wykorzystanie jej w działalności kulturowej definiowała społeczności z każdego kontynentu.

W strojach lasowiackich kolory haftów upodabniały człowieka do rośliny – młodą, witalną, przedstawiały hafty w kolorze czerwonym, dojrzałą – hafty czarne lub brązowe. Las jest przestrzenią nieskażoną ingerencją człowieka. Tu istoty pozaziemskie czują się bezpiecznie i dzieć się mogą rzeczy niezwykle. Pozyskiwanie życiowej mądrości, odkrywanie prawdy i osiągnięcie dojrzałości najpewniej może dzieć się w przestrzeni pierwotnej, nienaruszonej, prawdziwej, jaką jest właśnie las.

Liczba Trzy

Trzy zabite jaszczurki i trzydniowe wesele odwołują się do niezwyklej symboliki tej liczby. Wyjaśnianie możemy rozpocząć od trzech pustych dni księżycowych i oczekiwania na jego ponowne pojawienie się na niebie.

Drzewo życia stanowiące oś świata – AXIS MUNDI, dzielone jest na korzenie – świat podziemny, nieczysty, pień – świat chtoniczny, ziemski oraz gałęzie, które sięgają niebios. W ten sposób ogarniamy całość świata – osiągalnego i nieosiągalnego dla ludzkich zmysłów. Są to wyobrażenia mityczne, charakteryzujące kultury z całego świata. Obrzędowość, rytuały, a także codzienne czynności zyskiwały rangę domykających poprzednią fazę, jeśli wykonano je właśnie trzykrotnie.